

колѣна. „Отче Мой!“ говорилъ Той, „ако не може да Мя мине тая чаша, каквото да ъх не пийхъ, да бѣде воля Твоя?“

Като ся върнѣхъ до ученицы-тѣ, Той гы пакъ нашѣхъ, че спятъ, зачтото очи-тѣ имъ были отякчены отъ сѣнъ. Исусъ Христосъ отишѣхъ отъ нихъ и пакъ ся молихъ съ сжщи-тѣ думы: „Отче Мой! ако не може тая чаша да Мя мине, да бѣде воля Твоя!“

Въ това время Му ся явилъ Ангелъ отъ небо-то и укрѣпывалъ Го. Той ся молихъ съ таково усердіе, чтото капкы отъ кръвавъ потъ падали отъ лице-то Му на земь-тѣ. Утѣшенъ отъ Ангела и укрѣпенъ съ молитвѣхъ ко Отцу Своему, Исусъ Христосъ ся върнѣхъ до спящи-тѣ ученицы и казалъ имъ кротко: „вы все още спите и почиваете! Часа-тѣ ся приблизи: Сынъ челоувѣческій ся прѣдава въ рѣцѣ-тѣ на грѣшницы-тѣ. Встанете, да идемъ. Прѣдателя-тѣ ся приближава!“

ГЛАВА LXXX.

6
11

Іуда прѣдава Іисуса Христа.

Едва токо изговорилъ Господь тѣя думы, и влѣзѣхъ Іуда въ градинѣ-тѣ. Множество слугы архіерейскы и воины вървѣли съ него съ запалены факелы, со сабли и съ коле. Воины-тѣ и слугы-тѣ архіерейскы не познавали Іисуса Христа, и затова имъ казалъ Іуда: „ето вамъ бѣлѣгъ, по който ще можете да Го познаете: когото азъ цѣлунѣхъ, тогова и вземете.“

Като влѣзѣхъ въ градинѣ-тѣ, гдѣ Спаситель нерѣдко провождалъ ноци въ молитвѣхъ, Іуда со всичкы-тѣ, които вървѣли съ него, отишѣхъ право камъ Іисуса Христа и казалъ Му: „радуйся, Учителю!“ и цѣлувалъ Го. — „Іудо!“ казалъ Исусъ Христосъ, „съ цѣлованіе ли прѣдавашъ Сына челоувѣческаго?“

Послѣ ся приблизилъ право камъ вооруженны-тѣ люди и попыталъ гы: „кого ищите? — „Іисуса Назарянина,“ отговорили они. „Азъ сѣмъ той сжщій!“ отговорилъ Исусъ Хри-